

vent i de Klager, der fremsættes mod disse Tidenders Udgivere; man maa holde ethvert begyndende Foretagende Noget tilgode, og Udgivelsen kan jo dog efter Sagens Natur ikke ske paa anden Maade end ved enkelte Nummere og løse Ark, som man først ved Aarets Udgang kan samle til et Hele. De Besvælinger, der tidligere ere fremsatte over det Vanskelige i at hitte Rede i disse Ark navnlig i at adskille, hvad der hørte til Afdeling A og hvad der hørte til Afdeling B af Ministerialtidenden, kunne efter min Mening nu ikke længere med Høie fremsættes; der er virkelig i saa Henseende slet væsentlige Fremskridt. Men der er et Punkt, hvori den nye Udgiver af disse Tidender ikke synes at være bedre, end den gamle var, og det er med Hensyn til den utilladelige Sendrægtighed, der findes Sted med Registrets Udgivelse. Vi maatte ifjor vente 3—4 Maanedes, inden Registret udkom, og i Aar vente vi nu paa tredie Maaned, uden at det har ladet høre fra sig. Dette har virkelig ikke funde Sted. Det kan naturligvis ikke gaa an, at Udgiveren venter med at paabegynde Registret, indtil Aaret er ude; han skal selvfølgelig allerede begynde derpaa i Løbet af Aaret, saaledes at han strax i det nye Aar kan afslutte det; ellers gaar der alt for lang Tid hen, og denne Sendrægtighed er kun til Nytte for de Uskyldige Samlinger, som ellers vilde være oversflødige, men som nu samle et ikke ringe Antal Abonnenter, fordi Folk ere bjeede af at vente, indtil de kunne faae Lovtidenden og Ministerialtidenden bragte i læselig Stand. Dette er en Bemærkning, der ikke hidrører fra mig alene; hele Udvalget er enigt om, at denne Sendrægtighed fortjener alvorlig Misbilligelse, og det er nærmest tilfældige Omstændigheder, der have bevirket, at der Intet er fremkommet derom i Betænkningen. Jeg haaber, at den ærede Minister vil erkjende, at denne Anke er berettiget, og at han vil bruge sin Magt til at faae den afhjulpet. Der er et andet specielt Punkt under § 20, som jeg ogsaa skal tillade mig et Par Bemærkninger om, nemlig Udgifterne til Udskrivningsvæsenet og særlig Befordringsudgifterne i Anledning af Sessjonerne. Jeg veed ikke, om det er den ærede Minister bekendt, at der til de kommunale Medlemmer, som møde ved disse Sessjoner i Henshold til den nye Børnepligtslov, udbetales en Rejsegodtgjørelse af 1 Rd. pr. løbende Mil. Der spørges ikke om, hvormeget der forlanges, eller kræves Regning eller lignende, men Udskrivningschefen udbetaler i Henshold til en almindelig Instrux fra Justitsministeriet uden videre 1 Rd. pr. Mil, og dette er formentlig for meget. Det er ikke saa lidt mere, end der i andre lignende Forhold betales i Rejsegodtgjørelse. Rejsbetjentene faae som bekendt 4 Mk. pr. løbende Mil, og Amtsradsmedlemmerne faae efter Landkommunalloven kun 3 Mk. pr. løbende Mil, naar de reise i Amtsradsadets Anliggender. Jeg veed, at der er flere af disse kommunale Medlemmer

af Sessjonerne, som selv ere høist forbausede over at faae saa meget, men det leveres dem i Gaanden udendvidere, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til Ministeren, om han ikke vil revidere dette Punkt i den omhandlede Instrux og sørge for, at Befordringsudgifterne blive satte ned. Disse Udgifter ere i de senere Aar stegne altfor meget, og der er vistnok al Grund til at passe paa, at de ikke blive for høie.

Justitsministeren: Det er ikke mange Bemærkninger, jeg har at fremsføre, efterat navnlig den ærede Ordfører for Finantsudvalget har udtalt sig om de foreliggende Forslag. Det høitærede Finantsudvalg har i det Hele taget stillet sig meget velvilligt ligeoverfor Justitsministeriets Budget, og de Forslag, som Justitsministeriet har annodet Udvalget om at fremkomme med til denne Sags anden Behandling, fremtræde jo med Finantsudvalgets vægtige Understøttelse, ligesom de ere blevene nærmere begrundede af den ærede Ordfører, saa at jeg vil anse det for oversflødigt at opholde det ærede Thing med yderligere at komme ind paa disse Forslag. i alt Fald indtil der maatte reise sig Modstand imod dem. Dermed ma jeg sige et Par Ord om nogle af de Punkter, der ere fremsatte i det ærede Finantsudvalgs Betænkning, og hvortil den ærede Ordfører ogsaa idag knyttede nogle Bemærkninger. Dette gjælder saaledes navnlig det første Punkt under Nr. 66, der handler om det islandiske Departement. Det er der udtalt, at „i Tilfælde af Ledighed i Embederne som Departementschef og Kontorchef, vil der ikke have nogen Hjemmel for Regjeringen til at besætte disse Embeder paany uden Rigsdagens Samtykke“, ligesaa vel som det udtales, at „det var en Forudsætning for Loven af 2den Januar 1871 om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget saavel som for Ministeriernes Lønningsslov af 2den Juli 1870, at det særlige islandiske Departement skulde bortfalde eller i alt Fald indskrænkes til et Kontor. Som det fremgaar af Udvalgets Betænkning og af den ærede Ordførers Bemærkninger til dette Punkt idag, foreligger der jo ikke for Diebliffet til praktisk Afgjørelse noget Spørgsmaal angaaende det islandiske Departements Stilling. Det er altsaa forsaavidt kun et Forbehold, som jeg finder det rigtigst at tage, eller rettere sagt, det er nogle oplysende Bemærkninger, som jeg tror at burde knytte til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Finantsudvalgs Side. Jeg skal ikke beskrive, at man kan være gaaet ud fra den Forudsætning, dengang Lønningssloven af 2den Juli 1870 var under Forhandling, at man vilde kunne gjøre en Indskrænkning med Hensyn til det særlige islandiske Departement under Justitsministeriet, naar den islandiske Forfatningsordning blev gennemført. Jeg skal imidlertid dertil knytte nogle Bemærkninger og da for det Første den, at den